

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218200752
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2218200752.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: O. O., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/X, Y., o zaplatenie 1.910,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 10Csp/19/2018-49 zo dňa 17.9.2020 vo výrokoch II., III., IV., takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., IV. ruší a vec mu vracia v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1500 € spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1500€ od 24.9.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 49,84% a výrokom IV. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 1 ods. 1, § 1 ods. 3 veta prvá, § 2 ods. 1 písm. a), b), g), ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 37, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k), ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/208 Z. z., článkom 1 odsek 1, článkom 2 písm. a), písm. b), písm. c), článkom 3 odsek 1, odsek 2 veta prvá, veta štvrtá, článkom 4 odsek 1, odsek 2, článkom 5, článkom 6 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 192/2010 Z. z., § 3 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len v časti čo do istiny 1.500 eur. V zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. l) cit. zák. a podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalobcom uplatňovaná zmluvná pokuta v zmysle článku 8 ods. 8.1 zmluvy je neprimerane vysoká sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa a nemôže požívať súdnu ochranu. Keďže žalovaný z poskytnutého úveru 1.500 eur žiadnu sumu neuhradil, zaviazal ho súd prvej inštancie zaplatiť istinu vo výške 1.500 eur spolu s 5,05% ročne od 24.9.2015 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol.

4. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 49,84 %, keď žalobca bol úspešný vo výške 74,92%, neúspešný bol vo výške 25,08% a pomer jeho úspechu a neúspechu je tak 49,84%.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV. podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že z rozsudku okrem formálneho označenia nevyplývajú žiadne skutkové zistenia, ku ktorým súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dospel, podľa rozsudku nie je možné zistiť, čo súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil. Záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti je arbitrárny, nepreskúmateľný a neoveriteľný, na základe čoho vlastne súd prvej inštancie k nemu dospel. Rozsudok neobsahuje dôvody pre zamietnutie žaloby a ani pre právne závery, aké vyplývajú z rozsudku. Z rozsudku nevyplývajú, aké skutočnosti spĺňajú hypotézu právnej normy o neprijateľných zmluvných podmienkach. Súd prvej inštancie opomenul použiť pri rozhodovaní § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v uvedenej časti vyhovie.

6. Žalovaný odvolanie nepodal, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.910,88 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1.910,88 eur od 24.9.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur len 5,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.910,88 eur do zaplatenia. Už právoplatným výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku) súd prvej inštancie žalobe v časti vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.500 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.500 eur od 24.9.2015 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, napadnutým výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol a napadnutým výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 19,84 % a napadnutým výrokom IV. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne žalobu vo zvyšku zamietol.

9. Podstatou odvolacej argumentácie žalobcu bolo namietanie, že rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárny, nepreskúmateľný, jeho odôvodnenie neobsahuje žiadne skutkové a právne dôvody.

10. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmätočné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky. Samotné rozhodnutie musí byť logickým a právnym vyústením priebehu konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a

obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

11. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

13. Odvolací súd z obsahu preskúmaného rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevyhotovil rozsudok v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Tu je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že závery pre čiastočné zamietnutie žaloby v ňom obsiahnuté sú nedostatočné. V odôvodnení rozsudku nie sú uvedené komplexne skutkové zistenia v spojitosti s čiastkovými zisteniami, ktoré by mali mať logickú nadväznosť, aby v súhrne umožnili vytvoriť záver o celkovom skutkovom stave. Súd musí potrebné údaje, hodnotenia a závery o rozhodných skutočnostiach formulovať vlastnými slovami s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci, a to najmä na obsah dokazovania, zložitost' zisťovania skutkového stavu, návrhy strán na doplnenie dokazovania, čo v odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje. Preskúmaný rozsudok tak nenapĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje ani presvedčivé hodnotenie dôkazov, keďže v ňom nie je nepochybným spôsobom uvedené, ktoré z rozhodných skutkových okolností boli preukázané a ktoré nie. Súd prvej inštancie len stroho konštatuje, že v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. l) cit. zák. a že vo vzťahu k zmluvnej pokute dospel k záveru, že dotknuté ustanovenie o zmluvnej pokute požaduje od žalovaného za nesplnenie jeho povinnosti zaplatať neprímeranej sankcie a keďže žalovanému bol poskytnutý vo výške 1.500 eur, žalovaný žiadnu sumu neuhradil, preto ho zaviazal zaplatiť istinu vo výške 1500 eur spolu s 5,05% ročne od 24.9.2015 do zaplataenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Bez akéhokoľvek vysvetlenia, resp. úvahy, v odôvodnení preskúmaného rozsudku súd prvej inštancie žalobu v časti zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je záver súdu prvej inštancie o čiastočnom zamietnutí žaloby vôbec odôvodnený. Súd prvej inštancie sa mal v rozhodnutí venovať presvedčivému odôvodneniu čiastočného zamietnutia žaloby o zaplataenie sumy 410,88 eur s príslušenstvom, keďže len konštatovanie o zamietnutí žaloby vo zvyšku nie je postačujúce. Za týchto okolností rozsudok súdu prvej inštancie nie je v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom, odňal stranám možnosť konať pred súdom a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. V odôvodnení súd odcituje právnu normu a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlí, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve tejto normy. Táto náležitosť odôvodnenia rozsudku taktiež absentuje, keďže súd prvej inštancie v preskúmanom rozsudku síce v odsekoch 6. - 43., 46. cituje množstvo právnych noriem (mnohé bez súvisu s prejednanou vecou), avšak nevyjadruje sa k interpretácii ním citovaných právnych noriem aplikovaných na daný prípad. Navyše v prevažnej miere cituje právne normy bez onačenia čísla

právneho predpisu, takže nie je možné ani identifikovať, o akú právnu normu sa jedná. Pokiaľ nie je zrejmé, aký právny záver o skutkovom stave veci urobil súd prvej inštancie v rozsúdenej veci, teda akú tzv. skutkovú vetu podrobil právnej kvalifikácii, keď odôvodnenie jeho rozsudku neobsahuje ani zoznam čiastkových skutkových zistení, ani súborné zistenie skutkového stavu (ktorý má vo svojom súhrne predstavovať skutkovú situáciu predvídanú hypotézou právnej normy) v nadväznosti na vyhodnotenie dôkaznej situácie a už vôbec neobsahuje žiadne úvahy o hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, je potrebné prijať záver, že takéto rozhodnutie je zaťažené vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Absolútne nepostačujúci je konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že žaloba je dôvodná len v časti istiny 1.500 eur (? prečo práve a len suma 1.500 eur) a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 24.9.2015 (? prečo práve v takej výške a prečo práve od tohto dňa) do zaplatenia, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia majúceho logickú postupnosť spĺňujúceho požiadavku nadväznosti medzi skutkovými zisteniami získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi.

15. Uvedené nedostatky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý súd prvej inštancie dostatočným spôsobom neodôvodnil zvolený spôsob rozhodnutia v prejednávanej veci, viedli k nespĺneniu požiadavky obsiahnutej v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku na riadne odôvodnenie rozsudku, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva strán na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie tým, že svoje rozhodnutie neodôvodnil vo vzťahu k preukázanému skutkovému stavu, nedal odpoveď na opodstatnenie svojho postupu, na základe ktorého žalobu vo zvyšku zamietol. Len dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie môže zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne rozhodnutie a náležité odôvodnené rozhodnutie napĺňa ústavné kritéria vyplývajúce preň z Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že záver súdu prvej inštancie, že v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. l) cit. zák., nie je absolútne ničím podložený a odkaz súdu prvej inštancie na zákonné ustanovenie nie postačujúci. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/56/2018 z 17.4.2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/187/2017 z 23.4.2018, z ktorých vyplýva, že pokiaľ predmetné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Rovnako nie je ničím podložený záver súdu prvej inštancie, že ustanovenie o zmluvnej pokute je neprimeraná sankcia, keďže súd prvej inštancie ani len neuviedol, v čom jej neprimeranosť má spočívať, resp. žiadnym spôsobom nevysvetlil, v čom spočíva nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda v čom je daný rozpor s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Absencia akýchkoľvek konkrétnych argumentov odôvodňujúcich deklarovanie úveru za bezúročný a bez poplatkov a deklarovanie dojednania zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobuje arbitrárnosť preskúmaného rozsudku, čím je zároveň naplnená aj odvolacia argumentácia žalobcu.

17. S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., IV. zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

18. Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť) súdneho rozhodnutia, musí byť v opravnom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku); konvalidácia tohto nedostatku (zmätočného rozhodnutia) súdom vyššej inštancie neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti. Tomu zodpovedá aj znenie ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), ani na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Pokiaľ existujú dôvody pre zrušenie (kasáciu) rozhodnutia,

čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť. Žiada sa dodať vo vzťahu k odvolacej námietke o nesprávnom právnom posúdení veci, že u nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok, ani vady prvoinštančného konania, preto bolo nutné tento rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a otvoriť súdu prvej inštancie v zrušenej časti procesný priestor pre vydanie nového rozhodnutia, ktoré nebude postihnuté zmieneným deficitom. Rovnako nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou.

19. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o zvyšnom nároku žalobcu na zaplatenie sumy 410,88 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 1.910,88 eur od 24.9.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 410,88 eur od 24.9.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur len úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.910,88 eur do zaplatenia, súc priťom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Je tiež potrebné dôsledne sa oboznámiť so skutkovými tvrdeniami žalobcu ohľadne zvyšku uplatneného nároku v žalobe, s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ozrejmiť z čoho žalobcom uplatnený zvyšný nárok v sume 410,88 eur s príslušenstvom pozostáva. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť a v odôvodnení rozhodnutia odcitovať len aplikované právne normy na daný prípad s ich presným označením (číslo a názov právneho predpisu, deň účinnosti, v znení ku ktorému bol právny predpis aplikovaný).

20. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).